

RJEČNIK SLIKAMA

RJEČNIK

LEGIJA

Osnovicu rimske vojne organizacije čini vojna jedinica nazvana legijom (*legio*). Porijeklo naziva (od glagola *legere*) otkriva da je u početku legija bila četa izabranih vojnika. U rano republikansko doba brojala je legija oko 4.200 vojnika pješaka i 300 konjanika; bila je podijeljena u tri borbena reda (tzv. *hastati*, *principes* i *triarii*) kojimâ su bile dodijeljene manje grupe lako naoružanih vojnika (*velites*, čarkari). Tokom izuzetno burne rimske vojne povijesti legija se, i po obimu i po organizaciji, često mijenjala, ostajući uvijek stupom rimske vojne sile. U carsko doba oblik i brojčano stanje legije se ustaljuje na oko 6.100 pješaka i 726 konjanika (uz pomoćne jedinice, ratne sprave, inženjeriju i komoru). Legija se dijelila na 10 kohorti i 50 centurija. Prva je kohorta obuhvaćala udarnu snagu od 1.105 pješaka i 132 konjanika, dok su ostale kohorte imale 550 pješaka i 66 konjanika. U doba najvećeg teritorijalnog prostiranja rimske države u redovnom je sastavu rimske vojske bilo oko 25 legija stacioniranih u politički i geostrateški osjetljivim područjima. Uz svoj broj svaka je legija dobivala počasne nazive ili prema mjestima svojih trijumfa ili prema nekim drugim zaslugama za imperatora ili za rimsku državu.

124

